

Հայերը 250 տուն են՝ իբր 450 տարի առաջ գաղթած Պարսկաստանէն։ Հայոց տալիս կոչւածութիւնը Յուլիանոսի անկէ կ'էն 5- քահացուցիւ լիճակ մը ունի տոնեան պէն և զգլխաւորաբար իր պարսպի վաճառականութեան և շուրջ արշաւաններով։ Հայ տարբեր ամէնուն սիրելի եղած է, իսկ հարուստները իր յարգութիւնը հայած կենցաղաւորութեան, ուստի կ'սրտեղը պաշտաններու բարձրացած են սպտանը։ Տեղույն Հայերենն մէկ լիս փաստաբան, ուստի և զորոշունայ մարդէն։ Հայ երկրօտարութեան մեծագոյն մասը վաճառականութեամբ կը զբաղուի։ Ինքմիր հետ զործ կ'ընեն նշանակելի յաւելորդութեան։ Իսկ կենեղը շուրջ անհոնաւործքի մէջ մեծ համբաւ հասած են Հայաշխուսն, սակայն աղաւաղելի լեղւորտի։ Իրենց լեղւորդ, փոխանակ լիպլ բակու, կ'ընէ իրեն, փոխանակ հարկ մեծ մարդ բակուի՝ հալի, ապի կ'ըսեն, փոխանակ կ'իյն պիտի բնեն բակուի՝ ինչ ուր անեղը կ'ըսեն։ Գիւղեղի հեղեղեմն ու ետեղ

Հիմնադրվել է 1782 թ. Լուսինոյի թաղում

Հ. ՍՈՒՅՆ և ԼՆԿ. ԸՆԴՀ. գործակալը Կ.Պոլսոյ, Պոլկարիոյ և Սեւ Ծովու եղբրաց, Ղալաթիւ ,
Պանք Օթոմանի վարի քովը Վիթալիս խան, գեանայաբի թիւ 1

